

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnus, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXX. Die Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

audiri. Cum autem Octavius æger, iam animo ferentior manere de læto eius noctis nuncio cogitaret; ecce tibi adfuit eum inuifens (at ignarus horum) Vincentius dictus de carceribus, qui Octauij filium ebaptismo ritè susceperat: & Age, ait, alacri animo esto, Octauij: certum est te hac vice minime moriturum. Hæc enim nocte mihi per quietem visus P. Ouphrius Saracus,

me securum esse iussit de gratia impetratâ. Quapropter nil dubita te breui valetudinem integram recuperaturum. Ita omnino est, respondit Octavius: certa me spes tenet, sic fore. Nam hac eadem ipsâ nocte idem Pater mihi quoque apparuit, & de eadem te me reddidit certiore. Ita illi. Et verò spei euentus respondit.

XXX. DIE SEPTEMBRIS.

P. MARTINVS
LATENA.

30 Septeb.
Roxolanus
in mari Bal-
tico. 1598.
ætat. 45.
Soc. 19.

Calij literis imbutus est magnâ ingenij famâ vsque ad laudem extemporalitatis. Braunsbergensium Patrum pietate, doctrinâ, consuetudine delectatus; exemplo sui magistri, se in Societatem dedit 10. Maij. Fuit Philosophus, Theologus, & missionum Apostolus insignis; at planè mirabilis in pœnitentiâ prædicandâ, velut Ioannes in deserto. In Stephani Batorij (inclyti, & rei Catholicæ ac Societatis studiosissimi Polonia Regis) castris triennio ad Regem Latinè, ad alios Polonicè dixit; ac vrbes postea præcipuas fructu sui que nominis celebritate impleuit; Romæ quoque confectis feliciter negotiis, ad quæ expedienda venerat Regis missu. A Stephani Regis obitu Cracouiæ factus ad S. Barbaram Procurator, subinde Leopoli lociis præfuit. Inde ad Sigismundum Regem accitus in Sueciam, cum è bello pax affulgeret, in Poloniam reueniebat. Sed nauis quâ vehabatur, ab hæreticis capta omnes Catholicos vexandos exposuit hæreticæ petulantia; procaciter in Pontificem, & Romanam fidem grassanti.

Dum ergò Martinus orthodoxos suos ad ea probra Christi causâ fortiter toleranda hortaretur, hæreticis innotuit, eum non modò Catholicum, verum & Sacerdotem esse, atque adedò Iesuitam. Iam designabatur ad necem, cum procacior quispiam intruso in os illi pane hortabatur vt comedit, breui quod abundè biberet habiturus. Mox exuto, manus dirè fauciant, eumque, inflicti prius vulneribus, mari mergunt. Ingenium illi fuit mite; sed in diuinis ardens audensque, ac semper cupidum plures ad Ecclesiæ gremium adducendi. Regij Secretarij oratione, tanquam *Latena Polonia* luculenter laudatus est, additâ quoque, ex ore famæ ac populi, martyris appellatione. Ioannes Demetrius Archiepiscopus illum pro concione prolixè laudauit. Laurentius Bien-czovvski nobilis Polonus 37. annos natus, & de P. Latena benè meritus, anno 1602. in Tartarorum seruitutem reductus in bello, de tigno appensus, atque instar globi ligatus foueæ imminebat, ne qua elabi posset. Hic persanctè affirmavit, sibi die 7. Iulij Deū, 7 Iulij. ac Sanctos imploranti, conspectum currum splendidum quatuor equis candidis vectum per mare, sedente in curru P. Martino Latena radiis glorioso.

Fides.

7 Iulij.

Post mortem.

BB b

rioso.

Mors.
Calum.
Fides.

27. Sept.

B. V.

rioso. Huic, num se nosset interroganti, respondit Laurentius; nosse: petiuitque quid sibi ea pompa vellet. Tū Martinus, præmia illa suorum laborum esse dixit, quos pro sanctâ Petri naui exantlasset, in huius vitæ mari ac fluctibus. Equos, quatuor Euangelistarum, atque Doctorem Ecclesiæ probè explanatorum præmia esse ac symbola. Cæterum, num à vinculis absolui veller roganti Martino annuit captiuus Laurentius; & iussus ab eodem loca sacra Romæ, Cracouiæque inuisere, momento se liberum vidit in cæpo Russiæ quinquaginta leucis distito à castris carcereque illo Tartarico. Hæc vidente, sed an vera essent hærente Laurentio, aurora exorta est, & ille visis vinculis ad pedes suos iacentibus, quatuor Polonos, qui ante quatuor dies ibidem captiuus se fugâ subdlexerant, iter per eundem campum facientes agnouit: Romam religiosè inuisit, rem hanc omnem suo confessorio P. Matthæo Pakost Pœnitentiario Polono, aliisque iuratus narrauit: & hæc omnia anno 1607. à Iacobo Lauro, cum Pontificis priuilegio, æri Romæ incisa sunt, ac vulgata. Anno 1603. 27. Sept. nauæ cum Beatissimæ Deiparæ Chestochouiensis honori vota conciperent, virgente periculo, narrauere visum sibi P. Martinum in aëre: dixisse illum quis esset, ac prædixisse saluos fore; hortatum denique vt promissa fideles ad Deiparam exequi non omitterent Anno 1607. (vel 8.) Leopoli Mater de filiarum in religioso cœnobio Nouitiarum constans sollicita, cum illæ tam corpore quā animo adeo affligerentur, vt seculum repetere omnino in animum induxerint prius quā religioso se Sacramento adstringerent; ad notum olim & charum sibi P. Martini nomen confugit quā potuit dolentissimè ac flagrantissimè, pro ope, in re illā infamie,

ac salutis æternæ periculum inducturâ. Postridie illas inuisit, & valentes corpore, animo tranquillato, instituit sui retinentes, ac lætas læta inuenit.

P. ANDREAS

PEREZ.

Magnus operarius, & communi nomine appellatus ille Pater qui *audat confessiones pauperum*. Paupertatis adeo studiosus fuit, vt laceras suas vestes ipse sarciret. A fœmina impudica, morbi obtentu, ad confessionem audiendam accitus, cum illa flagitium peteret, repetito veteri, nec semel in Societate vfitato plurium exemplo, totâ facie fœdis retrimentis opportune istic repertis oblita se illi stitit, & victor abscessit. Extinctum oculorum lumen illi Beatissima Virgo rogata restituit, miraculo multis vtili. Ipse vero gaudebat se officium canonicum recitare, ac sacris operari iam posse. Circa confessiones ritè audiendas longo vsu tam peritus fuit, vt *Manuale confessoriorum* diceretur. Damon illi sæpè variè spectabilis adsuit; sed in graui quodam morbo potissimum, in quo ad lectulum bestiarum formidandæ instar illi conspectus, totis viribus illum de spe salutis deicere nitebatur. Tum ille ad Deiparæ opem conuolauit spei plenus atque fiducia. Nec illa defuit Andrææ suo, Etenim cum paruulo in sinu Iesu se illi sistens, illum suauissimè suo aspectu recreatum à magno illo periculo liberauit. Sed & alias tenerrimo illam amore complexus, eam dulci Matris suæ nomine compellabat, & illa Andrææ fauebat vt filio.

B. VIN-

Hispanus
Calarau-
gusta. 30.
Sept. 1603.
Humil.
Paupertas.
Castilæ.

B. V.

Oculi

B. V.

Tentat.

P. VINCENTIVS

MATRESE.

tiosæ occpationes morientium in
Societate.

P. LAURENTIVS

GODEFRIDVS.

Hic nobilium sodalitiij Neapoli
præses fuit, cā dexteritate, ac
omnium voluntatum propensione vt
perdifficile visum fuerit parem illi re-
periri posse. Aiunt primum fuisse, qui
Neapoli 40. horarum preces celebrā-
rit. Dæmonem ex energumeno eiecit,
posteaquam illum adegit, vt cantaret;
Deposuit potentes de sede &c. Per B. V. S.
Mar. Magdalenam, S. Dionysium mirè
euasit latrones trecentos, à quibus
per iter ad necem quærebat. P. Rea-
linus illi tunc Proregis Catalonniæ
Confessario, ac in Hispaniam profi-
ciscenti prædixit, non rediturum; nec
rediit. Mirum istud quod addo. Barij
anno 1587. Fr. Laurentius de Mola
Concionator Capuccinus obiit cum
bona opinione viri spiritualis. Hic su-
preum æger P. Vincentio Matresio
accerfito, de Societate multa præcla-
ra dixit. Antonius Bearillus tunc de
Societate ineunda cogitabat. Ei à re-
duce P. Vincentio, ecquid apud Ca-
puccinum actum esset, quærenti, res-
pondit P. Vincentius gaudio plenus:
Dixit mihi de Societate res aded præ-
claras, vt si vera sint, verè felices, &
beati appellari possimus. Quid autem
illud fuerit, narrauit anno 1628. P. Mi-
chaëli Terza visitatori Sardinia: desi-
gnato. Iussi te Pater (aiebat ad P.
Vincentium morti, proximus Capuc-
cinus) hac horâ aduocari, vt nunciem
quæ mihi Deus nunciare mandauit;
nimirum, omnes, qui moriuntur in
Societate saluari, & ad cælum ire.
Temperare dicti latitudinem volenti
Vincentio respondit æger: Pater mi,
res ita se habet vt dixit: & Deus mi-
hi mandat, vt dicam; & idcirco te
curauim aduocari. De hac re plura præ-

Ad missiones pedestri plerumque
itinere proficiscebatur, cilicino
cingulo accinctus. Paupertatis aman-
tissimus, laceros calceos ipse sibi resar-
ciebat. Orandi efficacitate ac assidui-
tate fuit felix. Monialem sororem
suam longissimo interuallo à se diffi-
tam, & quarto iam anno raucam per
litteras monuit vt prætstituto, quem as-
signabat die ad recuperandam, si è Dei
glo ia id esset, vocem S. Synaxim per-
ciperet: se illo die ad idem impetran-
dum diuinis mysteriis operaturum.
Fecit ille, & illa, quæ constituerant; &
priuatim sacrâ synaxi refecta, cele-
stium deliciarum plena se tenere non
potuit quin in lætitiæ vocem erum-
peret, sanctimonialibus æstum illum
& canoram vocem repentino illi red-
ditam esse stupentibus, Rectoris offi-
cium per annos plures gessit, magnâ
commendatione disciplinæ. Moriens
Angelorum turmam sibi adesse dixit:
mortuus verò Patrum cuidam appa-
ruit per quietem ac eodem die se cæ-
lestem beatitatem adeptum disertè
affirmauit.

Gallus Tu-
ronibus. 30.
Sept. 1619.
ætat. 50.
Soc. 30.

Oratio.

Mors.

IACOBVS ANTONIVS

TACVSIMA.

In carcerem odio fidei Christianæ
coniectus, ibidem in Societatem ad-
scribi petiit, & obtinuit, vir eloquens,
ac præstantis exempli. Viuis felicissi-
mo incendio conflagrauit, ab iis dam-
natus ad rogam qui in illo, ciue suo,
Christianam religionem oderant, &
extinguere nitebantur, morte deletis
iis qui eam prædicabant.

Iapon Sci-
ki. 30. Sep.
1633.

Fides.

BBb 2

P. AMA-

P. A M A R V S seu P. FLORENTIVS

MAVRVS MOVREIRA.

VAILLANT.

Lusitanus
ad Goam.
30. Sept.
1639. a. tat.
41. Soc. 22.

Fider.

Cum ex incensa ab hæreticis Lusitanorum navi in aquas defiliisset, iique alios adnantes cymbis exciperent, illum è veste Iesuitam, è corona (seu vertice illà die raso) Sacerdotem esse agnouere; ideoque non recipere cum aliis, imò contis truculenter confecere.

Sortitus animam bonam, quam virtute solidà exornauit labore in scholis aliasque insigni. Bethuniæ in sua Patria Collegium ere paterno, suaque industriâ iuuit eximie. Ibidem celeberrimæ S. Vedasti, vt vocant, confraternitatis author fuit: atque item solemnisi sacrificij, & supplicationis S. P. N. Ignatij in Collegià S. Bartholomæi Ecclesia; quæ quorannis celebratur Domini cā infra octauam festi eiusdem S. P. Ignatij: cui constabiliendæ annum eumque perpetuum & luculentum à suis parentibus censum obtinuit.

Belga Bethuniæ 30. Sept. 1639. a. tat. 60. Soc. 43.

S. T. Ignat.

MEN-